

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se sлагovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželnozborske volitve.

Okolica Ljubljanska, nekdanj slavna zaradi svoje discipline, kazala je danes podobo velike razcepljenosti. Priporočilo centralnega volilnega odbora, ki se vendar opira na priporočila volilcev samih, nema nobene veljave več, vsak vleče na svojo stran, tako tudi duhovščina, ki je bila takrat najbolje organizovana in je delovala z gorečnostjo, ki bi bila pač vredna boljšega kandidata, a delovala tudi s sredstvi, katera nam nikdar ugajala ne bodo. Par duhovnih gospodov požrlo je dano častno besedo in njih vzgled zabil je tudi nekoliko družih volilnih mož na isto nelepoto. Zato lahko vsliknemo v oči gled nepovoljnemu izidu: „Victrix causa diis placuit, sed victa Catoni“.

Volilci zbirali so se že ob 8 uri v čitalniški restavraciji in „Pri zvezdi“. Na prvem mestu zbirali so se somišljeniki Hribarjevi, na drugem imel je Povše svoj glavni stan. Gosp. Hribar razvil je zbranim volilnim možem v krepkem govoru svoj program, „Pri zvezdi“ pa kaj takega ni bilo. Ob 10. uri začela se je volitev in bila ob 11. uri že končana. Izmed 104 volilnih mož izostala sta samo dva, jednega odstranila je volilna komisija zaradi nedoletnosti.

Izid volitve bil je nepričakovan, kajti propal je jedini kandidat, ki ga je nasvetoval centralni odbor, prodrli pa Povše, poleg njega pa kandidat, na katerega se ozbiljno ni bilo mislilo.

Izvoljena sta s 66 glasovi gosp. Vinko Ogoelec, posestnik na Škofljici in „vodja“ Fran Povše. Poleg teh dobil je g. Ivan Hribar 31 glasov, g. Fran Koščak, župan na Grosupljem 17 glasov; g. Ignacij Valentinčič 11 glasov, dr. vitez Bleiweis-Trsteniški 8 glasov, g. Lenarčič 2 glasa.

Volilci bili so na tem izidu sami presenečeni. Ni bilo čuti nobenega živoklica, kar tiho se je vse razšlo. Mi v resnici obžalujemo, da tako delavne moči, kakor je baš g. dr. vitez Bleiweis Trsteniški, ne bode več v deželni zbor, in gospodje, ki so vse žile napeli, da so ga strmoglavili, se bodo tega svojega koraka morda še kesali. Na drugo

stran pa si štejemo v dolžnost konstatovati, da bi bil gosp. dr. vitez Bleiweis gotovo prodrli, da je osobno prišel mej volilce.

Ker bode čitatelje zanimalo, navajamo tu razmerje glasov pri deželnozborski volitvi 1883. leta. Takrat dobil je dr. vitez Bleiweis 88 glasov, Luka Robič 69, dr. Tavčar 21, Knez z Viča 6, A. Galle 2 glasa.

Z drugih volišč dobili smo naslednje brzojavke:

Velike Lašice: Volilcev prišlo 81. Izvoljena sta: Okrajni sodnik Višnikar s 45, Pakiž z 42 glasovi. Notar Lenček dobil 38, Drobnič 37 glasov. (Leta 1883. dobil Pakiž 60, Karol Rudež 53 glasov. Uredn.)

Kamnik: Kersnik izvoljen navzlic intenzivni duhovenski agitaciji z 62 glasovi proti 17, katere je dobil ultraklerikalni trgovec Murnik.

Kamnik: Izvoljen Janko Kersnik z 62 glasovi. Murnik dobil 17 glasov. (Leta 1883. dobil Kersnik 42, Križnar 36 glasov.)

Vipava: Matej Lavrenčič dobil 28 glasov, Pavl Gruden 12 glasov.

Postojna: Dr. Vošnjak dobil 72, Hinko Kavčič 61 glasov. Živela notranjska zavednost! (Leta 1883. dobil dr. Vošnjak 74, dr. Zarnik 60 glasov. Uredn.)

Kranj: Izvoljena Oton Detela in kanonik Karol Klun.

Kranj: Poslancema izvoljena Detela z 87, Klun z 58 glasovi. Kalan dobil je 41 glasov.

Litija: Izvoljeni: Luka Svetec, dr. Papež in Žitnik.

Radovljica: Dr. Poklukar izvoljen z 48 glasovi, 2 glasova dobil župan Žumer.

Črnomelj: Izvoljen kmet Dragoš proti nadzorniku Jeršinovicu; duhovščina proti zadnjemu.

Krško: Izvoljen dosedanji poslanec Viljem Pfeifer.

Iz teh telegramov vidimo, da so razen okolice Ljubljanske in Vrhnike povsod prodrli kandidatje, ki jih je priporočal centralni volilni odbor. V tem oziru tudi Belakrajina ne dela izjeme, kajti da se

dekan Aleš ni sam odpovedal, bil bi gotovo izvoljen. Tako pa je prišla v zbor nova moč, posestnik Dragoš.

Z izidom volitev smemo torej, ako ne jemljemo volitve v okolici v poštev, biti zadovoljni. Bojeviti kapelan Kalan, ki je toliko nad gojil za ta dan, je propal, isto tako pa tudi župnik Podboj na Notranjskem, kjer je bilo razmerje glasov baš tako stalno, kakor pred šestimi leti. Notranjci so se zopet skazali in volilni možje iz naše okolice bodo že še morali hoditi v notranjsko šolo, predno bodo prosti omahljivosti in neodločnosti, predno bodo toliko zavedni in odločni, kolikor bi se smelo pričakovati od mož, živečih okoli našega središča, okoli našega glavnega mesta.

Izid današnje volitve v Ljubljani je silno razburil duhove in dotični gospodje naj se ne vesele preveč svoje čudne zmage. Saj se je volilni možje sami neso. Povešenih glav, kakor da bi se ne upali komu gledati v oči, šli so z volišča in pol ure po volitvi čuli smo par možakov: „Vender nismo prav storili!“

Ta zavest bode se pa še vedno širila in spletkar, danes izumljena in izvršena, bode se bitko maščevala na svojih duševnih roditeljih. In prav bode, da se maščuje, kajti kdor druge zapeljuje, da prelomijo dano častno besedo, sam zaupanja več vreden ni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. julija.

V budgetnem odseku avstrijske delegacije je minister Kalay razkladal razmere v Bosni in napredek slikal v kaj ugodnej uči. Opravičeval je grajenje železnice z ozkim tirom, ki so cenejši in jako priprave za Bosno. Pripovedoval, kako vlada skrbi za povzdigo kmetijstva v deželi in da Bošnjaki sami tudi začnajo se bolj zanimati za trgovino. Osnovali so že jedno banko in jedno hranilnico. Opravičeval je sedanje davke in pri tem še hvalil Bošnjake, da jih precej točno plačujejo. Vlada bode pa že skrbela, da se davki bolj pravično porazdele, a treba še počakati, da bode kataster dovršen. Sploh je gospod minister v kaj ugodnej luči naslikal razmere v Bosni in Hercegovini.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

VII.

(D dalje.)

Skůra je bil pravi Podlesec, njegova žena bila je doma od Velvar, z materjo Kočárkovo bili sta krajanki. Starka položila je, poljubivši pobožno medni križec, rožni venec na polico, stopila sredi sobe, podprla boka in v žoltem obrazu premikala se ji je najmanjša brazdica.

„Ali pomniš, jastreb ti, da si prišel k nam ves raztrgan, da si imel zaplato na zaplato? — Veš-li, ti jazbec, da si prišel k nam bos in da so ti bile coklje dobre? — In v takih capah hodil si kakor furijant. To se je že tako s taboj naredilo. Ali veš, da sem morala v Kmetňovasi za tebe jaz plačati godce? — Ali si morebiti to že pozabil?“

Skůra šel je vzemši plašč pred kočjo in se le smejal tem nazivom.

„Ne jedne dobre niti ni imel na sebi, ko je

k nam prišel; kakor Adam je bil! In za oklice sem morala plačati, vso svatbo sem poravnala in vsega sem nakupila. Ali si to že pozabil, Podlesec ti?“

A Skůra je že ni slišal več; korakal je s počasnim korakom na sodnijo, kamor so se že polagoma shajali.

Okrog hrastove mize posédli so se po starosti, svetovalec Jiras na levo, in na desni strani sodnikovi bilo je še mesto prazno. Nedostajal je Ouřada; stal je doslej pred vratmi. Včasih švignil je z očesom proti Květovi hiši, in na obrazu zaigral mu je škodoljuben nasmeh.

Ura pri vratih kazala je že tri. Sodnik vzela je grob papir, zagledal se vanj, in bistrim očem ni ušlo, kako sta se mu roki tresli. V sobi vladala je tihota; sosedom bilo je danes nekako tesno pri srci. Zbirali so se malokedaj, največkrat o sv. Martinu, ko so pri sodniku pekli gosi.

Květ je naglo ustal, ozri se po zbranih občanin in začel: „Poslali so nam z gradu ta le list. Jutri moramo vsi priti tija na lov kot gonjači. Prišla je njega milostiva Visokost. Lov trajal bo nekaj dni. Vsi moramo vzeti svatovsko obleko. Osnažiti moramo si škornje...“

Sodnik prestopil je za trenotek. Po sobi zavladal je nemir; Skůri spolznil je beli plašč z ra-

men, Adamec se je odkašljaj, sosed Hruška se je nagnil h kočarju Tučki in mu nekaj na uho pošepetal.

„Tu stoji tako pisano“, nadaljeval je sodnik „Moramo se umiti, počesati...“ zopet je utihnil za trenotek, in pogled splul mu je k dverim, ki so se glasno odprle, in na katerih pragu se je pokazal svetovalec Ouřada s klobukom na levo uho povezenim; kočarjev in kajzarjev še opazil ni, seljakom pokimal je le z glavo. V desnici držal je ugaslo pipo; bila je v istini kakor senene vile, a kovanje imela je od čistega srebra in trakovi pri cevi bili so spleteni iz zlatih in srebrnih nitek. Sédal je na desnico sodnikovo, a oba delala sta, kakor bi se ne poznala.

„Najstrožji ukaz pa je ta-le“, nadaljeval je Květ: „svojo besedo ostaviti imamo doma, svoje jezike imamo si bajé obesiti na kljuko v izbi. Milostljiva Visokost govori prě tudi psom nemški. Ali razumete? Potrebujete le naših rok, naših nog in našega telesa. Gospod knez sliši bajé raje skovikanje čuka, kakor češko besedo; — milostljiva knjeginja neki onedli, ako jo kdo nagovori češki.“

Sodnik je o teh besedah težko sôpel; hotel je dosti glasno govoriti, a glas tresel se mu je še čutneje, kakor grobi papir v roki.

Volilna borba na **Češkem** bila je jako huda. Že po izjavah na volilnih shodih se je dalo sklepati, da bodo Mladočehi dosegli precejšnih uspehov. Neodložno in omahljivo postopanje staročeskimi vodji, je vzbudilo veliko nevoljo mej narodom češkim. Posebno je pa še Liechtensteinov predlog razburil duhove. Staročehi so se bili vsaj indirektno izrekli za ta predlog, dočim so Mladočehi odločno se izjavili, da ne morejo dopustiti, da bi se smoter šli kaj prikrajšali. Letošnje deželnozborske volitve imele so pokazati, ali je narod češki za tako preustrojbo ljudske šole, kakor jo žele klerikalci, ali ne. In narod je dovolj jasno povedal mnenje svoje. Pri volitvah v kmetijskih občinah dosegli so Mladočehi takih uspehov, kakršnih ni nikdo pričakoval. Dasi se je učiteljem prepovedovalo udeleževati se agitacije za Mladočeha, dočim je duhovščina popolnoma svobodno za Staročeha agitovala, vendar so Mladočehi zmagali v večini okrajev kmetijskih občin. Dosedaj imeli so v kuriji kmetijskih občin Mladočehi le šest zastopnikov, sedaj jih imajo že 30, dočim so jih Staročehi obdržali le še 17 mandatov. Dosedaj Mladočehi neso imeli v deželnem odboru nobenega zastopnika, a sedaj bodo pa dva, morda še več, če bode zanje izid v mestih tudi tako ugoden, nego je bil v kmetijskih občinah. Staročehom ni nič pomagalo, da so bili sklicali velik shod v Prago, na katerem so zabavljali proti Mladočehom in razlagali, kaj so z oportunistvom svojim že dosegli. Krivda temu porazu so pa največ staročeski vodje. Domisljali so se, da so že sami odmenjeni za vodje naroda. Nobenemu družemu neso nič več pustili govoriti. Vsacega, kdor je imel drugačno politično mnenje, kakor Rieger so na vse mogoče načine obirali staročeski listi, češ, da dela združbo v deželi. Najprej so na Dunaji Mladočeha izbacili iz češkega kluba na ljubo veleposestnikom, ker neso hoteli prisegati na nezmotljivost dr. Riegra, Zeithammerja in Clama Martinica. S tem se je začel razpor, katerega sad se je pokazal pri predvčerašnjih volitvah. Posebno odločno hotel je narod pokazati, da nema več zupanje v dosedanje vodje. Češki Deak dr. Rieger je le z malo glasovi zmagal proti Mladočehu Thumi, kateri ni bil niti od mladočeskega volilnega odbora postavljen, temveč je agitiral na svojo roko. Otokar Zeithammer, deželni odbornik, vseučilišni profesor Braf in Trojan so propali. Kak upliv bode izid letošnjih deželnozborskih volitev imel, se še sedaj ne da sklepati. Vsekako bode pa mnogo pripomogel, da se želje nemških konservativcev glede šolstva ne uresničujejo tako hitro. Češki državnozborski poslanci se ne bodo upali s konservativci več hoditi po drni in strni, ko so dobili tako lekcijo. Pa tudi vlada ne bode več tako prijenljiva v tej zadevi, ko je videla, da v tako velikej kronovini, kakor je češka jedro naroda drugače sodi o šolstvu nego pa knez Liechtenstein. Češki zastopniki v državnem zboru bodo pa tudi odločneje morali postopati, ko se je narod izrekel za odločno politiko. Seveda mnogo je še od tega zavisno, kak bode izid volitev v mestih in trgih. Večine v deželnem zboru Mladočehi ne bodo imeli, ker češki veleposestniki s svojimi mnogobrojnimi zastopniki večino odločujejo, a njih število bode vsekakor toliko, da se njih glas prezirati ne bode smel. Tacih uspehov odločne mladočeske stranke smo vsekako veseli, ker nam dokazujejo zavednost naroda češkega in njegovo odločnost. A vsekakor bi pa želeli, da bi se povrnila kmalu sloga mej zastopnike češkega naroda, da bi te volitve zblížale obe stranki, ne pa je še bolj razdvojile. Seveda mnogo je zavisno od tega, kako so pojмили predvčerašnjo lekcijo staročeski vodje. Če bodo še nadalje zahtevali, da se jim mora vse pokoriti in bode s pomočjo veleposestnikov vsak predlog Mladočehov kar zavrgli, potem seveda je sprava nemogoča. Pa tudi Mladočehi ne bodo smeli pretiravati, kajti preveč napeta struna počí. Posebno je dvomljivo, če

je sedanjí čas ugoden, da se sproži češko državno-pravno vprašanje, kar mislijo baje storiti Mladočehi. Kdo ve, če bi se s tem ne pospešil kak državni prevrat, ki bi Slovanom ne bil prav po volji. Kakor se kaže, nemški liberalci tega že pričakujejo. Vsaj vodja čeških Nemcev dr. Schmeykal se je izrazil, da morajo Nemci zmago Mladočehov, z zadovoljstvom pozdravljati, ker kaže razcepljenost v nasprotnem taboru in pomenja poraz vladne stranke in vlade. Mi bi torej želeli, da bi veselje Nemcev do te zmage ne bilo dolgo ter bi se mej Čeha povrnila ona zloga, kakor se je pokazala pri čeških Nemcih ob predvčerašnjih volitvi, kajti v nemških volilnih okrajih izvoljeni so vsi kandidati, katere so postavili zaupni možje.

Rusini so pri predvčerašnji volitvi za **gališki** deželni zbor pridobili 7 mandatov, 4 pa zgubili. Voljeni so pa tudi štirje poljski kmetje. V nekaterih krajih so spodrinili samostojni kandidatje kandidate centralnega odbora.

Delavci v **Brnu**, kateri so ustavili delo, so se obrnili na trgovsko zbornico, da bi posredovala. Predsednik trgovinske zbornice je pogojno obljubil posredovanja pa ni pričakovati posebnega uspeha. Mir se dosedaj ni motil, a bi se utegnil, če bode strajk dlje časa trajal.

Vnanje države.

Maziljenje kralja **srbškega** se je zvršilo v samostanu Žiči. Mazilil je mladega kralja metropolit Mihajl, oni cerkveni dostojanstvenik, kateri je nedavno še zaradi svojega rusofilstva moral živeti v prognanstvu. To je vsekako pomenljivo. Izmed diplomatinih zastopnikov bil je navzoč jedini ruski poslanik Perzijani. Kako mišljenje vlada v Srbiji, nam najbolj dokazuje vsprejem ruskega poslanika na potu v Žičo. Povsod ga je čakalo na tisoče naroda in ga pozdravljalo z „Živio-klici“ na carja. Narodu se je maziljenje kralja naznanilo s 101 strelom. Kralju so brzojavno častitali tem povodom kralj Milan in kraljica Natalija, ruski car in avstrijski cesar.

Ruska vlada je zavrnila prošnjo Sebastopoljskega mestnega zastopa, da bi Sebastopolj ostal še nadalje trgovsko pristanišče. To pristanišče bodo torej popolnoma premenili v utrjeno vojaško pristanišče. To pristanišče bodo pa tudi dobro utrdili. Res se ta namera prav ne ujema s Pariškim mirovnim dogovorom, po katerej niti Rusija niti Turčija ne smeta imeti ob Črnem morji vojsko-pomorskih arzenalov, toda za ta dogovor se nikdo več ne briga.

Konzul **italijanski** Durando bode baje kmalu odpoklican iz Trsta in njegov naslednik bode konzul v Santa Fe de Bogota Cerrutti.

V Peterburgu se resno razpravlja vprašanje, na katero stran se bode obrnila **Danska**, ako pride do vojne mej Rusi in Nemci. V Peterburgu se nadejajo, da bodo Danci pomagali Rusom, to tembolj, ker je baje Nemčija sklenila s Švedijo neko pogodbo, ki je naperjena proti Danskej. Nemški listi pa oporekajo, da bi bila Nemčija sklenila tako pogodbo.

Dopisi.

Z Rašice 1. julija. [Izv. dop.] Tih a srdit in strasten boj bojuje se po vseh krajih naše dežele. Saj je treba voliti volilne možje, po katerih si bo ta ali ona stranka po posameznih okrajih prisvojila sedež v deželnem zboru. Sedanjí čas pa povsod opazujemo interesantno prikazen, da kleriki in vsi, ki se njih mnenju brezpogojno klanjajo, kvišku dvigajo glavo, in na vsak način skušajo pridobiti čezmerno število svojih koleg in kimovcev za de-

želne poslance in tolmače svojih želja in teženj, — koje pogosto neso daleč od fanatizma. — Zakaj bi ta gospoda tudi v našej Turjaškej občini ne poskusila svoje moči in svojega upliva, kojega ima na ubozega kmeta? Beseda „vera“ v ustih, pomenljiv pogled proti nebu in sladek smehljaj, menim jaz, morajo biti hvaležno sredstvo agitacije, — in uspeh gotov. Kako hudo je tej gospodi, ako vidi, da je vse nje prizadevanje zaman, da si i pri priprostitih kmetih povsodi ne more pridobiti simpatij, dovolj kaže sicer nekako čuden dopis v „Slovenci“ št. 142. Nikdo izmed naših vaščanov ga ni poslal, to je jasno. Oni g. dopisnik bil je tedaj tako fin, da je zlorabil ime naše tihe vasi, v kojoj so pač vsi volilci zavedni možje in dobro vedo, na katero stran veter piše. Kaj ne, to vam je jako težko, da se i v našej občini ni posrečilo, kar se v Vel. Laškej? Kako ste nestrpni! Celo to vam ni bilo prav, da se je volitve udeležilo razmerno malo volilcev. Bдите zadovoljni, da je ravno ob času volitve bil tako grozen vihar in dež in tresk, da se nihče ni upal izpod strehe. Saj bi se vam bilo primerilo videti še večje, a za vas žalostnejše število — nezavednih mož, kakor se v svojem dopisu izrazi blagovolite. Škoda res, da neso še z naše vasi in iz sosednih vasij pritisnili možje k volitvam. Sigurno bi bila naša zmaga še sijajnejša. Seveda, valovi nezadovoljnosti ob slabem uspehu vašega truda še vedno pluskajo ob vaše razburjene duhove, kateri pa še neso zgubili upanja, da se bo dne volitve poslancev (4. jul.) dalo še dosti storiti.

No, za našo občino, isto tako za Dobrepoljsko bodite brez skrbi. Osobito pa nemojte v prihodnje ime naše vasi, v kojoj vaše ideje ne padejo ravno na rodovitna tla, zlorabiti za svoje dopise v „Slovenci“.

Z Vranskega 2. julija. [Izv. dop.] Zelo ste nam ustregli, gospod urednik, podavši nam v podlistku preizvrsten slavnostni govor gosp. ravnatelja Wiesthalerja. Še nam done v srci prekrasne besede govornikove in prava slast nam je, čitati od besede do besede dovršen govor, tembolj, ker imamo pred duševnim očesom vitko, elegantno postavlo govornikovo, duševno čujemo simpatičen in milodušen glas tega izbornega moža, kateri si je „veni, vidi, vici“ pridobil srca vseh Savinčjanov, ki se svojo tiho, ne kričečo a vendar plamtečo in ustrajno ljubavjo neso v obče radodarni.

In še več! Kdo izmed poslušalcev ni prinesel trdnega osvedočenja, da mož, ki tako nauduševalno, tako iskreno, tako izbrano govori o prvem našem mojstru, je v svojem delovanji, mišljenji v svojem trudu in v svoji veri pristna podoba nepozabnega Vodnika, njegova pristna podoba naše dobe!

Kakor je narod slovenski točil solze žalosti ob milih, globoko v srce segajočih besedah Frana Folnegoviča na krsto pokojnega dr. Kočevarja leta 1883. tako rosile so se oči naroda, zbranega zdaj okolu kipa Vodnikovega, okolu Vodnikovega posnemovatelja g. Wiesthalerja; ali to so bile solze radosti, vsaj so besede govornikove zatrjevale resnico, da je slovenski narod s pomočjo vrlih rojakov spravil svoj voz v breg, s katerega ga ne spravi več tuja sila! Te vrstice naudaja hvaležnost do

„Povelje milostljive Visokosti ste slišali. Da torej jutri ne zaspíte! Kdor zamudi, čaka ga deset udarov s palico, kdor ne pride, temu pripravljen je zapor o plesnivem kruhu in smrdeči vodi.“

Sodnik je sédel.

Po sobi pa je nekaj časa vladala tihota, kakor bi ne bilo žive duše v nji.

„In za to ste nas sem poklicali, sodnik? Za take stvari je bila palčica? O poveljih Visokosti se nemate posvetovati niti vi, niti mi, niti nihče iz nas!“

Ouřada podprl je o teh besedah desni bok in napél prsi, da bi se mu bile videle svetle gumbé na telovniku. Po sobi razlegalo se je samo tikanje stare lesene ure. Sodniku prikazovale so se na čelu vroče potne kaplje. Zopet je ustal, a zdaj se ni več tresel. Sive oči so se mu svetile, kakor kedar se bliska po tukajšnjih gozdih.

„Ali ste me slišali sosedje in vsi tukajšnji naseljenci?“ Glas njegov ni bil zdaj niti za las podoben onemu, s katerim je prej govoril. „Prašam vas drugič: Sosedje Jiřiški, ali ste slišali svojega sodnika?“

„Slišali.“

„Ali ste razumeli svojega sodnika?“

„Razumeli.“

„Ali pojdete?“

Temu vprašanju ni odgovoril nihče.

„Svoj govor imate ostaviti doma! — Tako, kakor govorite vi svojim otrokom, tako, kakor so govorile vam rajne vaše matere, tako, kakor vi molite Boga, tako ne govori gospod knez niti svojim psom. Jezike svoje obesiti morate doma v izbi, tam namreč potrebujejo le vaših nog, vaših rok in vašega telesa. Rečem: ali pojdete?“

„Ne pojdemo!“

O tem odgovoru zazvenela so v sobi okna. Ouřada se je smehljaj.

„Sedeli bodete v zaporu o plesnivem kruhu, o smrdeči vodi in vsak dobi jih dvajset! — Rečem, ali pojdete?“

„Ne pojdemo!“

Ta odgovor pa se je širil po vsi vasi, kajti kmetice hitele so pred vrata in plašno pogledavale k hiši Květovi.

„Jaz tudi ne pojdem! Dobro, da imate še v telesu čast, da imate še dušo, katera je toliko vredna, kakor te gospóde, in da še spoštujete svoj jezik.“

„Sodnik, vi se spozabljate, vi rujete proti milostivi Visokosti. Sosedje, ne poslušajte ga! Obža-

lovali bodete to! Gospod knez je popolno dobra duša, gospa kneginja angelj.“

„Vi pa vrag,“ zakričal je nekdo iz zbrancev na Ouřado.

„Jaz svetovalec — —!“

„In jaz sodnik, kateremu doslej še neso vzeli prava, stojim za tukajšnjo vas tudi s svojo glavo.“

„Pazite, da je ne izgubite,“ opomnil je zbadljivo Ouřada, ustal, poveznil si še v sobi klobuk na glavo in ponosno odšel.

Mej seljaki zavladata je zopet tihota; čuli so besede, po katerih so se jim prsi zožile. Takrat bilo je povsod objestno igrati s svojo glavo in zastavljati svoje življenje. Takrat drgnili so s peresom, krvnik pa je zadrnil z vrvjo. Povsod v okrajnih mestih in tudi v manjših molil je na griči proti nebu stolp na vrhu s povprečnim brunom, in ko so véli vetrovi ter sta bruna škripala, pripovedovali so ljudje, da se vešalom že skomina po človeškem mesu. Bili so v istini tedaj vešalski časi!

Sodnik Květ premeril je svetovalca Ouřado z očesom, v katerem se je zrcalilo najgloblje zaničevanje, potem ozrl se je po sosedih, in okrog ust zaigral mu je nasmeh, a le tako, kakor kadar veter oveje lice in potem leti dalje nesoč Bog vedi komu poljub. (Dalje prih.)

našega govornika, kateremu bodi po vseh potih življenja slava i čast!

S štajerskega Posavja 2. julija. [Izv. dopis.] Sejmi v Brežiškem okr. glavarstvu so tedaj zopet odprti in začela se je živahna kupčija z ži-vino, katere cena se je v teku malo tednov že do-kaj zboljšala, vsled tega pa je tudi cena mesa znatno poskočila. — Epidemije ponehavajo, le tu pa tam leži še kateri v osepnicah, ali pa v škrlatici, zato je nekaj šol v Sevniskem okraji že zopet otvor-jenih in nadejati se je, da bodo druge tem kmalu sledile. — Polja in vinogradi — kolikor je še zadnjih še — kažejo lepo, a plohe s točo, katere so nas obiskovale zadnje dni, motijo nam sladko upanje na dobro letino. Sena je tudi obilno, a težko ga bode spraviti pod streho, ker so mirni solnčni dnevi tako redki.

V našem okrajnem glavarstvu oglašajo se letos zdaj tu zdaj tam predržni tatovi, kateri so že dokaj pokradli; vemo pa vse, kar jim pride pod roko. Govori se, da je cela druhal klatežev, deloma Štajercev, deloma Hrvatov, kateri imajo po-vsod svoje skrivalce in posredovalce menda tja doli do Zagreba, kjer se baje da vsaka stvar spraviti v denar. Žandarmerija si sicer prizadeva priti lopo-vom na sled, ter jih poloviti, a vse zaman. Treba bo naše orožnike podpirati, sumne ljudi in hiše bolj strogo nadzorovati, eventualno nagrade razpisati za one, ki ulove katerega zločinca. — Kompetentna oblastva pa si usojamo prositi, da vse ukrenejo, da se ta nevarna, mirne in poštene davkoplačevalce nad-legujoča družba človeških jastrebov prej ko prej iztrebi, za kar Vam bodo Posavčani in Sotelčani iz srca hvaležni.

Sedaj po smrti milega „in najboljšega škofa na Slovenskem“, Celjskega rojaka Jakoba M. Šte-pišnika se že povprašujejo Štajerski Slovenci: Kdo utegne biti njegov naslednik? — Na kar se že tudi odgovarja, največ z dvema imenoma. — Po smrti knezovladike Franca Kutnarja l. 1846. bilo je le jedno ime zadosti. Druzega Slomškega nam sicer ni pričakovati pa za Labodsko slovensko vladikovino imamo pravico terjati višjega pastirja, ki je „ein gewissenhafter Priester und ein guter Anhänger der (slovenischen) Nation“. Upajmo vsaj, da dobimo za škofa značajnega sina slovenskih roditeljev — z rodoljubjem Slomškovim ter z milino Stepischneggo vo.

Domače stvari.

— (Na Dunaji) umrl je včeraj pesnik, dvorni svetnik Josip vitez Weilen, urednik avstrijskega oddelka cesarjevičeve knjige: „Die öster-reichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild.“ Weilen bil je rodom Čech in še le 59 let star. Umrl je vsled neke operacije.

— (Imenovanje srednješolskih učiteljev) objavlja se v raznih listih. Veliko je šte-vilo novoimenovanih učiteljev, a na gimnaziji Ljubljanski, kjer je 16 suplentov, ni nobenega doletela ta sreča.

— (Upisovanje) učencev v prvi gimnazijski razred za šolsko leto 1889/90. vršilo se bode na gimnaziji Ljubljanski dne 14. julija, pričenši ob 8. uri. Vsprejemni izpit bode 15. julija ob 8. uri, eventualni ustni izpit ob 3. uri popoldne.

— („L' Indipendente“) začel je zopet izhajati. Pravda proti zaprtim urednikom in urad-nikom njegovim obravnavala se bode pred porotnim sodiščem v Inomostu.

— (Pošta št. Jurij na južni železnici) mora imeti posebno bistroumnega jezikoslovca v svoji službi. Pod naslovom: „slavna požarna bramba — St. Georgen an der Südbahn“ odpola-no je bilo pismo tja, ali dospelo je odpošiljatelju nazaj s poštno uradno opombo: „Es besteht keine Bratno Društvo mehr.“ — Na univerzo z jezi-koslovcem ali pa na — Studenec!

— (Iz Kranja) se nam piše: Na zastavo slov. „Bralnega društva“ pripele bodo narodnjakinje Kranjskega mesta krasen trak reprezentujoč vred-nost 100 gld. — Ker bode trak še le 20. t. m. gotov, sklenil je odbor na dne 7. t. m. določeno veselico prestaviti na 21. t. m. — Podrobneje pri-občimo pozneje.

— (Bivšisrbski minister Garašanin) pripeljal se je v torek s svojo obitelji v Gradec in nastanil v Wildovem hotelu „Zur Stadt Graz“.

— (V Trstu) je veliko ponarejenih srebrnih goldinarjev v prometu.

— (Skušnja godnosti) vršila se je za gojenke četrtega tečaja c. kr. izobraževališča za učiteljice v Gorici in končala se je 28. preteklega meseca. Ustna skušnja vršila se je pod predstvom deželnega šolskega nadzornika A. viteza Klodič-a od 24—29. junija. Slovenskih gojenk, bodočih učiteljic, bilo je 19. Izmedj teh dobilo je odliko osem. Odli-kovane so: Ciotti Marija iz Kastva, za slovenske, nemške in italijanske šole; Dolinšek Apolonija iz Kamnika na Kranjskem, za slovenske in nemške šole; Doljak Kristina iz Solkana, za slovenske in nemške šole; Klodič-Sabladoska iz Kobarida za nemške in slovenske šole; Osana Ana iz Trsta za slovenske, hrvatske in nemške šole; Rot Antonija iz Ljubljane za nemške in slovenske šole; Susan Josipina iz Trsta, za nemške in slovenske šole in Šorli Marija iz Trsta, za slovenske in nemške šole. Dobro na-pravile so skušnjo: Bizajl Bibijana iz Cirknega, slovensko; Cej Marija iz Trnovoga, slov.; Jurman Emilija iz Ljubljane, slov.; Komelj Gabrijela iz Trsta, slov. in nemško; Kovačič Terezija iz Brežice, slov. in nemško; Lozej Ivana iz Rojana, slovensko; Piano Kristina iz Komna, slov.; Vilfan Marija iz št. Martina pri Kranji, slov. in nemško.

— (Čez 16 let.) Leta 1872. napali so pri Lindaru v Istri roparji pošto, voznika zvezali, žan-darme razorožili in oropali iz voza 12.500 gld. go-tovega denarja. Sum letel je že takrat na nekega Belusića, ki si je po tem ropu zelo opomogel. A še le 1888. l. dobili so prave dokaze proti Belu-siću. Njegov lastni oče povedal je namreč, da se je sin udeležil pri omenjenem roparskem napadu. Meseca februarja bila je v Rovinji 12 dnij traja-joča obravnava, pri kateri je bil Belusić čez 16 let obsojen na šestnajst let teške ječe. Belusić poskusil je sicer ničnosti pritožbo, katero je pa kasacijsko sodišče zavrglo.

— (Konkurz) napovedal je Josip Wra-tschko, trgovec pri sv. Lenartu v slov. Goricah.

— (Razpisana) je služba nadučitelja na dvorazrednici na Blokah. Dalje službe tretjega učitelja v Dolenjem in Gorenjem Logatci in v Žireh. Prošnje do 15. julija t. l. — V št. Lamprechtu razpisana je služba učitelja. Plača 400 gld., pri-klada 30 gld. in stanovanje. Prošnja do 15. julija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 3. julija. „Post“ javlja, pride cesar Fran Josip dne 11. ali 13. avgusta v B.rolin, kjer ostane do 17. avgusta.

Žiča 3. julija. Prva brzozjavna čestitka prišla od avstro-ogerskega poslanika v Belem-gradu, Hengelmüllerja, ki je v imenu presvet-lega cesarja Frana Josipa izrazil prijateljska čuvstva in čestitke.

Beligrad 3. julija. V cerkvi samo-stana Žiče pri Kraljevem, na zgodovinskem mestu maziljenja in kronanja kraljev srbskih, bil je včeraj svečano maziljen mladi kralj Aleksander. Pri cerkvenih vratih je metro-polit kralja svečana vsprejel in potem spremil do njegovega sedeža. Na desno od njega use-del se je ruski poslanik Persiani, na levi člani regentstva in vlade. Metropolit nagovoril kralja in ga pozval naj moli Vero, kar je kralj tudi storil s krepkim glasom. Potem je metropolit, katerega je obdajalo 100 duhovnikov, mazilil kralja s svetim oljem. Ceremonija vršila se je jako svečano. Vse je klečalo, kar je bilo v cerkvi, kakor tudi na tisoče ljudstva, pod milim nebom zbranega. Na višinah, obdajajočih sa-mostan ustrelilo se je 101 s kanoni, mej ka-terih gromom je kralj stopil v samostansko cerkev in sicer skozi sedma vrata, katera so se stoprav včeraj prodrila, v znamenje, da je doslej sedem srbskih kraljev v cerkvi v Žiči bilo maziljenih in kronanih. Množica zvonaj cerkve pozdravljala je mladega kralja z naidu-šenimi klici. Po cerkveni slavnosti vsprejel je kralj poslanika Persianija v avdijenci, ki je trajala jedno uro. Zvečer vrnil se je kralj v Kraljevo, od koder pride danes v Beligrad.

Beligrad 3. julija. Srbska vlada po-klicala je one vojake nazaj, ki jih je bila na mejo poslala, ker so po uradnih sporočilih v Novem Pazaru nemiri odstranjeni. — Minister notranjih zadev izrazil v imenu kralja cesarju Franu Josipu najživahnejo zahvalo na zagoto-vilih prijateljstva za kralja in dinastijo povod-om kraljevega mazilenja.

Kraljevo 3. julija. Vsled vročine v cerkvi je kralj Aleksander mej maziljenjem omedlel. Na prostem je hitro okrevale.

London 3. julija. Danes bil sijajen vspre-jem perzijskega šaha v Guildhallu (Londonskem rotovži.) Cesta iz Buckinghamove palače v Guildhall bila posebno bogato okrašena. Vojaki delali so spalir. Ogromna množica bila je na ulicah. Odgovarjajoč na mestnih oblastev ad-reso izjavil šah, da visoko ceni prijateljstvo in moč angleške obrtnije ter upa, da bode pohod otvoril novo dobo mej Angleško in Perzijo. Pri vsprejemu so bili princ Waleski s soprogo in sinovi, vojvoda Cambridgeski, Salisbury, mi-nistri, veleposlaniki in drugi dostojanstveniki.

Saint Etienne 3. julija. V tukajšnjih premogovih jamah uneli so se plini. Kakor se čuje, je nad 200 mrtvih.

Wadyhalfa 3. julija. Polkovnik Wo-dehouse premagal včeraj dervise pri Argininu. 500 dervisev ubitih. Egipčani izgubili 70 mrtvih in ranjenih.

Pariz 4. julija. Število pri nezgodi v Saint Etienne ponesrečenih še ni dognano. Šestnajst mrtvih, deset ranjenih izgrebli, rešilna dela morala so se ustaviti, ker je voda udrla. Carnot in minister za zgradbe odredila takoj pomoč. V Parizu pričelo se je zasobno na-biranje.

Razne vesti.

* (V Parizu) snujejo knjigarno, v katerih se bodo prodajala dela samih pisateljic. Dosedaj je že zbranih nad 10000 del ženskega peresa in sicer iz vseh strok slovstva in znanosti.

* (Kolera) se je baje pokazala okrog Meke zaradi prihajanja velikega števila mohamedanskih romarjev in strašne vročine. — Francoska prepo-vedala algierskim in tuniškim podložnikom romanje v Meko.

* (Nesreča na železnici.) Iz Mannheima se 1. t. m. javlja: Frankobrodski brzovlak skočil je s tiru pri Lampertsheimu (na Hesenskem). Dve Angležinji sta smrtno ranjeni.

* (Boj z metlami in dežnikom.) V Klausenburgu je te dni blizu državne učiteljske pripravnice napalo pet dijakov profesorja Russu-ja. Napastniki tolkli so svojega učitelja z metlami in ga vrhu tega še kamnali. Nesrečni profesor čresnil je z dežnikom jednega dijak po glavi ter pobegnil. Nadobudna mladina kričala je za begunom v jedno-mer: „Tat, morilec!“ Pri zaslišenji pred redarstvom opravičevali so dijaki napad in dejali, da so profe-sorja zato pretepli, ker je mej šolskim letom z njimi kruto in nečloveško ravnal.

* (Pijanstvo) se je močno razvilo v An-gliji, in da bi ga omejili, poslala se je prošnja na parlament, da se ob nedeljah zapro gostilne. To prošnjo podpisalo je 500.000 oseb. Prošnja in pod-pisi so pisani na zvitek papirja, ki je 1400 metrov dolg in tehtal 190 kilogramov. Tako tehtovitemu do-kazu se pač nobena zbornica ni mogla ustavljati.

Poslano.

Z ozirom na dopis v št. 149 „Slov. Naroda“ dne 2. t. m. „o volilnem gibanji“ vsem onim gos-podom iz Kranja in Loke, ki nameravajo pri volitvi dne 8. ju-lija t. l. meni glas za poslanca dati, tu vnovič in odločno na-znanim, da nisem kandidat in da bi ne prevzel mandata ni-kakor!

V Kranji, dne 3. julija 1880.

Jož. Merk,
c. kr. okr. glavar.

(506)

LJUBLJANSKI ZVON

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

3. julija.

Pri **Mallé**: Parisini iz Trsta. — Tones iz Pulja. — Thaler iz Grada. — Saravalle iz Trsta. — Geisinger z Dunaja. — Schmidt z Dunaja. — Jabornigg iz Celovca. — Gant z Dunaja. — Weiss iz Strengberga.

Pri **Slonu**: Fritsché z Dunaja. — Zavadiš z Dunaja. — Feyer iz Pulja. — Dereani iz Žužemberka. — Spazapan iz Gorice. — Grilisch, Herz, Waller, Stein z Dunaja. — Potatschky iz Gorice.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Golli iz Bistrice. — Mlekusi iz Starega trga.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kreutz z Dunaja. — Golešek iz Kranja. — Zalini iz Trsta. — Borger iz Litiže. — Bolsek iz Gradca.

Tržne cene v Ljubljani dne 3. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6	Špeh povišen, kgr.	68
Rež,	4 66	Surovo maslo,	76
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno :	2
Oves,	3	Mleko, liter	7
Ajda,	4 66	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Telečje	52
Koruza,	4 70	Svinjsko	54
Krompir,	3 50	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	55
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 23
Maslo, kgr.	84	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 20
Špeh frišen	56	" mehka, 4	4 15

Meteorologično poročilo.

Dni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. julija	7. zjutraj	737.7 mm.	15.0° C	sl. zah.	dež.	0.50 mm.
	2. popol.	737.2 mm.	21.6° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.9 mm.	15.8° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.5°, za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 4. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 83.60	—	gld. 84.05
Srebrna renta	" 84.30	—	" 84.60
Zlata renta	" 109.80	—	" 109.75
5% ₀ marena renta	" 99.15	—	" 99.40
Akcije narodne banke	" 906.—	—	" 906.—
Kreditne akcije	" 301.10	—	" 301.75
London	" 118.90	—	" 118.85
Srebro	" —	—	" —
Napol.	" 9.43 ¹ / ₂	—	" 9.43
C. kr. cekini	" 5.64	—	" 5.64
Nemške marke	" 58.15	—	" 58.15
4% ₀ državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	171 "	— "
Ogerska zlata renta 4% ₀	100 "	100 "	25 "
Ogerska papirna renta 5% ₀	94 "	94 "	85 "
5% ₀ štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 "	104 "	75 "
Dunava reg. srečke 5% ₀	100 gld.	122 "	— "
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % ₀ zlati zast. listi	118 "	118 "	50 "
Kreditne srečke	100 gld.	182 "	— "
Rudolfove srečke	10 "	19 "	50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	122 "	50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	230 "	230 "	75 "

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—38)

komerčnega litega blaga, peči v veliki izbi, ognjišč in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in oplešanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalov itd., rudniških priprav: stop in mekal, pripravljalnih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojujnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakev in pavilijonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, oinov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijskih priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih steljk, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnice, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Kdor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici,
na Travniku, nasproti vojašnici.

Naroče se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenih cenah.
Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

I. vipavska sadjarska zadruga

ima sedaj svojo prodajalnico v šolskem drevoredu za vodo, v lesenem pavilonu nasproti semenišču.

Prodajalnica je odprta od 6. do 11. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne. (411—7)

Danes in prihodnje dni

!! marelice kilo po 40 kr.!!

(na debelo cenejši.)

Ker letos marelice na Vipavskem in tudi na Primorskem skoro prav nič niso obrodile, zato zadruga opozarja Ljubljansko občinstvo, da cena letos ne bo nižja. Ker si je zadruga zagotovila skoro ves pridelek vipavske doline more le ona vsa naročila izvršiti in je pripravljena vsako množino marelic preskrbeti, zlasti ako se večje množine ne kaj dni prej naroče.

Glasovirji

kratki, v prav dobrem stanju, prodajo se po nizki ceni. — Jeden se tudi posodi.

A. RUMPEL,

Emonska cesta hiš. št. 6.

(487—3)

Svoji k svojim!

Veseloigra v enem dejanju.

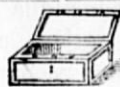
Spisal

dr. J. Vošnjak.

Igra se je prvič igrala pri Vodnikovih slavnosti in bila od občinstva vsprejeta z največjo navdušenostjo.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in v vseh knjigarnah.

== Cena 30 kr. (s poštino vred). ==

Proti ognju varne

železne kasete,

ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi

rabljene in nove, proti

ognju varne

BLAGAJNICE

prodaja cenó

S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Dve stanovanji

v prvem nadstropju,

vsako obstoječe iz 4 sob in iz vseh zraven spadajo-
čih prostorov,

oddasta se v Spodnji Šiški št. 66 od sv. Mihaela naprej.

Povprašati naj se blagovoli v hiši pri g. Žigur-Ji ali pa pri hišnem posetniku Štefanu Pogácnik-u v Ljubljani, Franciškanske ulice št. 6. (506—1)

Patentovane Strakosch-Boner-jeve

stroje za pranje in munge

priporoča 57 33)

ALEXANDER HERZOG

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.

Katalogi zastojn in franko.

Peneči

PROSEKAR

priporoča slavnemu občinstvu

posebno za narodne bankete

i. t. d. i. t. d. (454—5)

IVAN NABERGOJ ml.,

Prosek (Prosecco) pri Trstu.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želodčnih, mehurjih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—4)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in železovih otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranju: F. Dolenz.

FRAN CHRISTOPH-ov

(214-13)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri

IVANU LUCKMANN-U.

izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Na cesarja Josipa trgu.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

(496—4)

PANOPTIKUM in MUZEJ.

Prav malo časa se tukaj.

Vsak torek in petek dan za dame.

Znižana ustopnina:

Od sedaj ustopnina samo 10 kr., otroci 5 kr. — Za vse oddelke brez vsakega doplačila samo 20 kr., za vojake do narednika 10 kr.